

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

אח"ק - אמור | גיליון 26 שנה ב'

הגאון רבי שמעון טייכנר שליט"א

רב קהילת 'תמימי דרך' חריש.

ומגדולי מזכי הרבים בדורינו.

צדיק יסוד עולם

אחד שלא זכה לזכך את עצמו כראוי אבל הוא התלווה לצדיק הוא זוכה גם כן לתענוגות אלו ההיכלות כפי מה שזוכה הצדיק אליו הוא מתלווה ומקושר, אך הצדיק סובל על כך ייסורים והצדיק מוכן לקבל על עצמו ייסורים כדי לזכות את בני ישראל בפרט המקושרים ומתלווים אליו, ועל ידי ייסורים רק גודל הגן עדן של זה הצדיק יותר ויותר מהם.

והדברים פשוטים ונהירים לכל מי שרק דורך על מפתן היכל רביה"ק שההתקשרות לצדיק והבטחותיו הנוראות לזכות את המקורבים אליו, לא רק שאינה מפחיתה מחובת העבודה הפרטית, רק אדרבה רק על ידי זה אפשר להתחיל לשאוף ולהתקדם במעלות התורה והיראה, כפי שקבע הקב"ה את העולם שצריכים את הצדיק הנורא מאוד שידוע לנשב העפרוריות שבלבנו, ולעורר את ליבנו לאהבתו ויראתו, לטעת בנו רצונות עזים ואמיתיים להתקרב אליו אך ורק לעבדו בלבב שלם ולהינצל מכל הבלי ותעתועי העולם החולף. וידוע גם לנחמנו ולחזקנו כשלא הולך כסדר כמו ששאפנו, שלמרות זאת נמשיך להתקדם בעבודת ה'.

ויה"ר שאכן נזכה להתקרב לצדיק האמת המקרבנו להקב"ה ולתורתו הקדושה ולכל טוב בזה ובבא, אכ"ר.

(נערך ע"פ השו"ת המרתק שנערך בכינוס פסח שע"י איגוד בני הישיבות-נכספה, בעיר התורה בני ברק בהיעל בית מדרשו).

שהתורה מעידה עליו 'יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל' בנאמנותו לרבו בחיר ה' בלי גבולות, וזה מה שהצילו מעצת מרגלים, והוא זה שזכה להכניס את כלל ישראל לארץ ישראל, ולהנהיג את עם ה'.

בספר דרך ה' (חלק ב פרק ג' אות ח') לרמח"ל מובא דבר נורא במעלת המתלווה לצדיק, הוא כותב שם על הגן עדן שהוא מקום של קיבוץ הצדיקים

ונהנים
מזיו

אך יש עוד דרך לזכות לזה וכותב שם

הרמח"ל, שגם אחד שלא זיכך את עצמו

כראוי אבל הוא התלווה לצדיק הוא זוכה גם

כן לתענוגות אלו ההיכלות כפי מה שזוכה

הצדיק אליו הוא מתלווה ומקושר,

מיסודי היסודות של התורה הוא התקשרות ודבקות בצדיקים, ויסוד זה מתבאר ומתגלה ביותר בדרכו ותורתו של רבינו הקדוש, כיסוד מרכזי עליו מושגת הכול. מה זה התקשרות לצדיקים אומר רבינו הקדוש בעצמו בתורה קל"ה "ועיקר ההתקשרות הוא האהבה, שיאהב את הצדיק אהבה שלמה כמו שכתוב (בראשית מ"ד) ונפשו קשורה בנפשו ותרגמו 'חביבא לה כנפשה', וכמו שכתוב (שמואל א' י"ח) ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד". רבינו אומר לנו התקשרות זה אהבה, לאהוב את הצדיק אהבה עזה ושלמה, אם יש כזה צדיק בעולם שהזדכך לגמרי מכל וכול, וכל מהותו הוא לקרב נפשות ישראל לאביהם שבשמים, ולזכותם לחיי עולם, והוא מוסר את נפשו בשביל כל אחד מאתנו פעם אחר פעם כדי לזכותנו לחיי נצח, אני אוהב אותו וזה התקשרות לצדיק. והאהבה צריכה להיות כל כך חזקה עד שיתבטלו כל אהבות האחרות שאינם לרצון הקב"ה, כמו שיהונתן אמר לדוד 'נפלאה אהבתך לי מאהבת נשים', וכמו שמבאר שם בתורה.

את היסוד העיקרי בכל עבודת ה' שהוא ההתקשרות לצדיק אנו מוצאים בכל התורה כולה, תורה נביאים כתובים גמ' מדרשים זוהר וכן הלאה. כל החומשה חומשי תורה נשזרים על ההכרח של כל יהודי הנכלל בתוך כלל ישראל, להתבטל לגמרי לצדיק הדור בחיר ה' 'משה רבינו', אשר בלעדיו אף אם יהיה ענק בתורה ועבודה, אם חולק ומפריד את עצמו מהצדיק רח"ל סופו ידוע. ומאידך לצד הטובה, יהושע בן נון שהשבח הגדול ביותר

השכינה,

היכנס לשם, על ידי ואיך זוכים שקיימו את המצוות, ואפילו אם חלילה נכשלו באיזה עבירה בחייהם עשו על זה תשובה. ועל ידי כך זוכים להכניס לשערי הגן עדן. אך יש עוד דרך לזכות לזה כותב שם הרמח"ל, שגם

אברך יקר! אם אינך נמנה על חבורה שבועית או שעדיין לא הוקמה חבורה באזור מגוריך, צור קשר עם נציג, קו נכספה 03-50-111-06 בשלוחה 5,3

עיר	רחוב	מיקום	יום	שעה	אחראי:
ירושלים: נווה יעקב	רח' בלבן 7	ביהכ"ס בני עקיבא	חמישי	21:00	0527156734
בית שמש: רמח"ד	רח' ריש לקיש 1	ביהכ"ס ברסלב	שלישי	21:00	0527199896
זכרון יעקב	רח' אף על פי כן 30	ביהכ"ס ברסלב	חמישי	21:30	0504169920
קרית ספר		בבית אחד החברים	ראשון	22:10	0534145799
שיעור לציבור הכללי - בקרית ספר רח' הרב אלישיב 10 - בביהכ"ס בני תורה בכל יום רביעי בשעה: 21:10 - לפרטים: 0534145799					
חבורת הבהורים: 1. ירושלים שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30 פרטים בקו נכספה שלוחה 5,3 2. מודיעין עליה, קרית ספר יום ג' בשעה 10:30 פרטים בקו נכספה שלוחה 5,3 3. ירושלים גבעת המבשר יום ג' ביהמ"ד אש קלמן 0548598868 4. בני ברק ליל שישי בבית אחד החברים 21:30 0556764287 בשלוחה 5,3					

לעדכן על פרטי חבורות חדשות שנפתחו באזורך קו נכספה 03-50-111-06

זמני ומיקום החבורות השבועיות לאברכים ובחורים.

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

"ביזיונות...הדרך לקבלת התורה"

המשגיח דיבר על זה שבשביל לקבל את התורה, צריך לרצות ולהשתוקק אליה, ולהתנתק מהחומר, אני מרגיש בדיוק הפוך, הרצונות שלי הם ללמוד פחות, ולחזור לימי בין הזמנים, נכון שאני מנסה לאט לאט להתחבר, ואפ' מצליח קצת, אבל אני מרגיש שהלב שלי לא נמצא עדיין בשקיעות בלימוד ובשטייגע'ן, ואם כן, במצב הזה אין לי בכלל למה לחכות לשבועות...

חיים הקשיב לו בסבלנות, ואחרי שישראל סיים לשפוך את ליבו, הוא הניח לו את היד על השכם, ואמר לו בחביבות, תראה אני מאוד מבין אותך, אבל אני חושב שדווקא המחשבות האלו שגורמות לך לעצבות, אמורות לשמח אותך, משום 'שהם' בדיוק חלק מהמהלך המוכרח לקבלת התורה, וזה לא סותר בכלל את דבריו של המשגיח, וכדי שתבין על מה אני מדבר, אני רוצה שנקרא ביחד קטע מתוך הספר 'אוצר היראה'...

אחר יום ראשון של פסח - מסתלקת תכף ההארה הגדולה שהאירה לנו בחסדו הגדול, ואז צריכין לחזור ולטהר עצמנו בהדרגה מבחינת הדמים הרעים, ולהכין עצמנו מחדש לזכות לקבלת התורה, והעיקר - לקבל על עצמו מחדש קיום התורה, שהוא בחינת תשובה על העבר, ולקיים מעתה בשלמות כל התורה.

ומחמת שעיקר התשובה הוא בושה, כי צריכין לסבול בזיונות הרבה, ואפילו אין לו ביזיונות מאחרים - צריך להתבייש בעצמו מאוד על כל מעשיו, עד שיהיה לו שפיכות דמים ממש הרבה מזה, כמאמר רבותינו ז"ל: 'העובר עבירה ומתבייש בה מוחלין לו' וזה בחינת עומר שעורים, שאנו מביישים את עצמנו, ומודים ומתוודים שעדיין דומים אנחנו כבהמה, וכמו שבהמה אין לה כוח הדיבור - כך אין לנו פה להשיב, רק לשמוע חרפתנו ולשתוק, בבחינת 'דום לה' וזאת הבושה זה עיקר תיקוננו.

ובזה נבדקין ישראל, שמי שקלקל מעשיו, אבל על כל פנים הוא מודה על האמת ומתבייש בעצמו על זה, ומקבל על עצמו בזיונות בשביל שיזכה לתשובה - אזי באמת נתתקן ע"י זה, מכל - שכן מי שהוא טהור באמת, ואעפ"כ הוא מתבייש בעצמו על שאין טהרתו בתכלית השלמות, או על קוצר השגתו - אזי הוא זוכה ע"י זה לתשובה על תשובה.

אבל מי שאינו מתבייש כלל מזה, אדרבה הוא חולק ומבזה ומבייש אנשי אמת - אזי יפול ע"י מנחת העומר באין סומך, כמו הסוטה שנטמאת ולא רצתה להתוודות על עוונה...

[אוצר היראה, פסח, ספירה, ושבועות. לו.]

ובעיקר על 'הרצון וההשתוקקות' שבספירה, לקבל את התורה ולהיות קשור ודבוק בה בכל לב ונפש, כשהוא קורא את דבריו המפורסמים של 'החינוך', על מצוות הספירה, "להראות בנפשנו החפץ הגדול, כעבד ישאף צל" וזו הדרך שבה עלינו להכין את עצמנו, כדי לזכות לקבל את התורה בחג השבועות, ועוד כהנה וכהנה כידי ה' הטובה עליו, הוסיף המשגיח לעורר על גודל מעלת הימים, וחשיבות העניין של הרצון להתרומם ולהתעלות ולהתנתק מהחומריות...

השיחה הסתיימה, ומאות הבחורים נעמדו להתפלל תפילת 'מערב', ספירת העומר נאמרה בהתלהבות,

נכנסתי היום לשיחה של

המשגיח כדי לקבל ברע"ן וחיות,

אבל במקום זה, אני מרגיש שאני שוקע

ביאוש ובעצבות, המשגיח דיבר על זה

שבשביל לקבל את התורה, צריך לרצות

ולהשתוקק אליה, ולהתנתק מהחומר,

אני מרגיש בדיוק הפוך,

שיחתו

של 'המשגיח' ניכר על בני הישיבה, גם על ישראל עשתה השיחה 'רושם', שניכר בהליכתו המהורהרת לכיוון הפנימייה, כדי להניח את הכובע והחליפה, ולחזור לבית המדרש 'לסדר שלישי', מחשבותיו גרמו לו לשקוע בעצבות, ומצב רוחו הלך ונעכר, הוא התחרט ע"כ שנכנס לשיחתו של המשגיח, ובמקום לחזור לבית המדרש, הוא התיישב על המיטה כשמחשבות של יאוש אופפות את מוחו...

חיים פתח את דלת החדר, כשמבטו נח על פניו העגומות של ישראל, והוא התעניין בשלומו בדאגה, היי... ישראל! מדוע אתה נראה מצוברח כ"כ? יש איזה משהו שמטריד אותך? אהה... את האמת שכל המערכת הזו של 'תחילת הזמן' היתה לי קצת קשה, היה לי מאוד כיף בבין הזמנים, באווירה המשוחררת, ובטוילים, ואני מנסה כל הזמן להתחבר מחדש לשטייגע'ן ולסדרי הישיבה, נכנסתי היום לשיחה של המשגיח כדי לקבל ברע"ן וחיות, אבל במקום זה, אני מרגיש שאני שוקע ביאוש ובעצבות,

היה זה ביום שני א' דר"ח אייר, בשעות אחה"צ המאוחרות, אט אט החלו ספסלי בית המדרש מתמלאים בבחורים שגדשו את ההיכל, והתכוננו במרץ 'לשיעור הפתיחה' של הר"י, תוך כדי שהם מנסים להבין מתוך 'המראי מקומות' את היסודות הבסיסיים עליהם נבנה השיעור, שלא אחר מלבוא. ראש הישיבה עלה לבימה, והחל באמירת השיעור ובהגדרות הדקות של דיני 'ירושה ומשמוש' בהם יעסקו בני הישיבה במשך 'זמן קיץ', בפרק 'ש נוחלין' שנמצא בחלק השני של המסכת, הבחורים לא ויתרו על שום מילה, ובפרט שהרעננות וההתחדשות היתה נסוכה בעצמותיהם, לאחר חודש שלם של "וקווי ה' יחליפו כוח" ועל כל סברה מחודשת שנשמעה לאוזניהם, הם התנצחו בעוז עם דבריו של הר"י, ועד מהרה, הפך בית המדרש לשדה קרב בווער וגועש, במלחמתה של תורה ובריתחא דאורייתא, שבשרו בגאון על תחילתו של 'זמן קיץ'...

גם ישראל היה שם, 'בשיעור הפתיחה' ובסדר שלפניו, הוא השתדל מאוד להקשיב לשיעור ולהיות בעניינים, אך מידי פעם מחשבותיו סטו קצת מהסוגיא, ושוטטו אנה ואנה, הוא מאוד אהב את הישיבה, אבל דווקא הבין הזמנים עשה לו מאוד טוב, השהייה בחיק המשפחה, והטוילים עם החברים, 'האווירה הרגועה' בלי הלחץ של ההספקים, והמעמד החברתי, נתנו לו שחרור ופורקן, ובסתר ליבו הוא העדיף שבין הזמנים ימשיך, 'וזמן קיץ' ידחה למועד בלתי ידוע, אך כמובן מחשבות לחוד ומעשים לחוד, וכמו כולם הוא התארגן, ארז את המזוודה, והתחיל את הזמן, כשהוא משתדל להתנתק מבין הזמנים, ולהיכנס לאט לאט לאווירה של הזמן, ולהתחבר מחדש לסדרי הישיבה...

יום רביעי ב' באייר, כבר יומיים חלפו מתחילת הזמן, וכמידי שבוע, בכניסה לבית המדרש נתלתה מודעה, המבשרת על כך, שהיום תתקיים שיחתו השבועית של 'המשגיח', בשעה 19:45 בדיוק, מיד לאחר ארוחת הערב, ישראל קרא את המודעה בהתעניינות, כשבמוחו חלפה המחשבה, מן הסתם השיחה של 'המשגיח' תעזור לי לקבל חיות, ולהרגיש יותר גישמע'ק בסדרים, כדאי שאכנס לשיחה אולי כך אצליח בע"ה להוציא את בין הזמנים מהראש...

מחוגי השעון בחדר האוכל הורו על השעה 7:40 ישראל הביט בשעון וקם במהירות ממקומו, נטל את ידי למים אחרונים ברך ברכת המזון, ומיהר להיכיל בית המדרש כדי לא להפסיד את השיחה, ההיכל אט אט התמלא בבחורים, והמשגיח התחיל בשיחה, הוא דיבר על מעלת 'מי העומר', ומ"ח קניינים שהתורה נקנית בהם,

נפשי בשאלתי

ליבון וברור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

בימים אלו של העומר אנו נוהגים במנהגי אבלות על פטירת תלמידי רבי עקיבא שהסתלקו בתקופה זו, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. באופן כללי בהווי החברתי אני נתקל לא מעט בניסיון לזלזל בשני, בעקיצות וכדומה, וכשאני מתבונן בדבר, לכבד אחד את השני זה נראה מאוד קשה, מדוע שאכבד את חברי כאילו יש לו איזו מעלה יתירה ועדיפות יותר ממני? אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

אין ספק שעניין הכבוד הוא אכן ניסיון מרכזי בחיינו. ה'מסילת ישרים' מסכם את העניין: "כלל הדברים, הכבוד הוא מן המכשולות היותר גדולים אשר לאדם. ואי אפשר לו להיות עבד נאמן לקונו כל זמן שהוא חס על כבוד עצמו, כי על כל פנים יצטרך למעט בכבוד שמים מפני סכלותו. זה הוא מה שאמר דוד המלך עליו השלום (שמואל ב' ו' כ"ב) ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני. והכבוד האמיתי אינו אלא ידיעת התורה באמת. וכן אמרו זכרונם לברכה (אבות ו' ג') אין כבוד אלא תורה, שנאמר (משלי ג' ו') "כבוד חכמים ינחלו", וזולתה אינו אלא כבוד מדומה וכזב, הבל ואין בו מועיל. וראוי הנקי להינקות ולהיטהר ממנו טהרה גמורה, אז יצליח".

לכן, גם אם נבין את העניין תידרש לנו עבודה עצמית להתגבר ולכבד את זולתנו כראוי, ובוודאי יש הרבה נקודות לביורר ולהשבה אל הלב. ננסה לגעת בשתי נקודות המשלימות זו את זו.

אמרו חז"ל (אבות ג' י"ד) חביב אדם שנברא בצלם, וחביבים ישראל שנקראו בנים למקום. כשדנים בכבוד הראוי לחברנו, נכון יהיה לנתק תחילה את הנושא ההשוואתי, לא לחפש במה הוא גדול או עדיף ממני. הצורך האמיתי לכבד את חבריי נובע ממי שהם, צלם אלוקים ובנים למקום ברוך הוא.

המבט הזה צריך להיות גם כלפי עצמנו, וכלשון מוהר"ל ב'ליקוטי הלכות' ברכות השחר ג' אות ה': "צריך לידע ולהאמין שנפשו בשורשה היא גדולה ויקרה וגבוה מאוד מאוד, ואלפי אלפים וריבי רבבות עולמות בלי שיעור תלויים בה. וכמו שאמר רבינו ז"ל ('חיי מוהר"ן' סי' תק"ה) שאם היו מהפכין את האדם היו רואין שבכל גיד וגיד מגידי האדם תלויים אלפי אלפים וריבי רבבות עולמות. וכמבואר בשאר ספרים מגודל מעלת האדם שהוא בחינת צלם אלוקים. ואפילו נפש הפחות שבפחותים של ישראל גם כן גבוה מאוד מאוד, מכל שכן וכל שכן נפשות של בני תורה".

לו היה חברנו גנרל המפקד על נושאת מטוסים עצומה, בעל יכולות ואחריות עצומה, מסתבר שבאופן טבעי הייתה מתעוררת בלבנו תחושת כבוד למשמעות המוחשית של מקומו בעולם. אך באמת אנחנו מבינים שחברנו היושב לידינו בישיבה שולט ומשפיע ואחראי על הרבה יותר

מנושאת המטוסים הגדולה ביותר של ארה"ב. הכבוד מתבקש ללא צורך בחיפוש אחר ייחודיות יוצאת דופן העוקפת את שלי.

ועדיין ישאל השואל, אכן בחברי תלויים רבבות עולמות, הוא צלם אלוקים, אך גם אני, וכל חברי השיעור, והישיבה, וכל הישיבות... קצת קשה להעריך ולכבד ולראות את החשיבות הפרטית של 'נושאת מטוסים' גדולה ככל שתהיה, אם היא אחת מרבבות אחרות כמותה.

אך המציאות שונה מעט, כי באמת אין אף אחד כמותו.

וזה לשון 'ליקוטי מוהר"ן' סי' ל"ד אות ד': "וכל אחד ואחד מישראל, יש בו בחינת 'צדיק מושל' וכו', כמו שכתוב (ישעיה ס'): 'ועמך כולם צדיקים'. וזהו פירוש (תהלים קי"ד): 'ישראל ממשלותיו', היינו 'מי מושל בי צדיק'. כי יש בכל אחד מישראל, דבר יקר שהוא בחינת נקודה, מה שאין בחברו. כמעשה דאביי ואבא אומנא (תענית כ"א:), שהשיבו לו לא מצית למעבד כעובדא דאבא אומנא וכו'. ובחינה הזאת שיש בו יותר מחברו, הוא משפיע ומאיר ומעורר לב חברו, וחברו צריך לקבל התעוררות ובחינה הזאת ממנו, כמו שכתוב (תרגום וקרא זה אל זה, ישעיה ג') ומקבלין דין מן דין".

ב'שיחות הר"ן' סי' נ"ד מבואר עוד: "השם יתברך אינו עושה שני פעמים דבר אחד, כי אפילו גלגולים אין זאת הנשמה נתגלגלת פעם שניה כמות שהיא

רק זאת הנפש עם זה הרוח וכיוצא בזה כידוע". בקיצור ובפשיטות, המבט האמיתי על כל יהודי סביבנו, ובפרט על בני התורה שעמם אנו גדלים בתורה ויראת שמים, הוא שיש כאן אדם 'צלם אלוקים', יהודי 'בן למקום ברוך הוא', שהינו בריאה חד פעמית בעולם עם תפקיד ושליחות שאיש מלבדו אינו אמור ואינו מסוגל לממש, ועם אור ייחודי ובלעדי הנצרך לי ולכל עם ישראל, אור שרק הוא יכול להאיר בעולם.

ייתכן שאני רואה שהוא לא מתמיד כמוני, ואולי לא כל כך חכם, גם הטקט שלו לא משהו, וכו' וכו'. אם אחשוב שעלי לכבד את חברי בגלל שהוא מושלם או בגלל שבשקלול כל הנתונים הגלויים לי נראה לי שאני נחות ממנו, יכול להיות שאכן יהיה לי קצת קשה לנהוג כבוד בכל אחד. בפרט שמאוד מסתבר שיהיו לי כמה נגיעות שישכנעו אותי שאיני נחות ממנו, גם אם באופן אובייקטיבי אני מודע ומכיר יותר חסרונות אצלי...

אך אם אבין שאם אני מוצא נקודה שבה דווקא אני הוא זה שיכול להאיר בו, אין זה אומר שאין לי תפקיד ומשמעות עצומה בעולם, אין זה אומר שאין לי אור בלעדי שלי אין. לכל היותר זה אומר שעדיין לא מצאתי את הנקודה הייחודית שלו, והאמת היא שיכול להיות שגם הוא טרם מצא אותה.

אם אכבד אותו כראוי, אעריך את תורתו, אשבח את מעלותיו, בעזרת השם יזכה מהר יותר להאמין בייחודו ובטוב שבו, ימצא אותו, ויאיר לי ולכל עם ישראל.

תה אורו עיני כי טעמתי מעט הדבש הזה

להמתין ולצפות ואעפ"כ לא להסית דעת לרנע

אָבֵל אֶף עַל פִּי כֵן אֶסּוּר לִשְׁכַּח וְלִהְיוֹת דַּעְתּוֹ מִזֶּה חֵס וְשִׁלּוּם, עַל כֵּן סוֹפְרִים הַיָּמִים, כִּי הַסְפִּירָה מוֹרָה עַל גִּדּוֹל עֵצֶם הַתְּשׁוּקָה וְהַנְּעֻגִים כִּמוֹ מִי שֶׁמִּתְנַעֵצ עַל חוֹשֶׁק מֵאֵד לֵאמֹר דָּבָר אֵין סוֹפֵר הַיָּמִים עַד שֶׁיִּשְׁגִּי תְּשׁוּקָתוֹ, כִּמוֹ כֵּן אֵינוֹ סוֹפְרִין וּמוֹנִין הַיָּמִים וְהַנְּעֻגִים שֶׁהוּא מוֹרָה עַל עֵצֶם הַתְּשׁוּקָה וְהַנְּעֻגִים לְהַחֲזִיק לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁאֵינוֹ מוֹנִין הַיָּמִים כְּדִי שֶׁיִּנְקָה לְהַתְקַדֵּשׁ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת. וְעַל כֵּן בְּאַמֶּת נוֹהֲגִין כָּל יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם מִצְוַת הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הָעֵמָר בְּהַתְעוּרָרוֹת גְּדוֹל בְּתִשְׁוָה גְּדוֹלָה לֵה' יִתְבָּרַךְ וְלְהַרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּמִתְנַהֲגִים לְטַהֵר עֲצָמָיו מִזֵּהָמָת מִצְרִים, כִּי כָּל זֶה הוּא הַכֵּנָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה כָּלִיל.

(ליקוטי הלכות גיילת ה' אות כ"ב)

וְזֶה בְּחִינַת סְפִירָה שֶׁהָא הַכֵּנָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה שֶׁאֵין עוֹשִׂין שׁוּם דָּבָר בְּכַסּוּפִין הַיָּמִים וְהַנְּעֻגִים, וְהֵנָּה מְשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ קְדוּשַׁת קַבְּלַת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ כָּל שְׁנָה וְשָׁנָה, הֵנָּה בְּחִינָה הַגָּדוֹל שֶׁאֵינוֹ רוֹצִין וְחֹפְצִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְכִפִּי רְצוֹנָנוּ וְתִשְׁוָתָנוּ הַתְּקַדֵּשׁ הֵינּוּ חֹפְצִים לְקַבֵּלָהּ בְּרִיזוּת תַּכְךָ וּמִקֵּד, אֶף בְּאַמֶּת אֵי אֶפְשָׁר לְדַחַק אֶת הַשְׁעָה כָּלִיל.

וְעַל כֵּן בְּרִחְמִי נָתַן לָנוּ מִצְוַת הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת לְמִנּוֹת וְלִסְפֹּר אֶת הַיָּמִים תַּכְךָ מִמִּתְחַרְתִּי הַשְׁבָּת שֶׁהוּא יוֹם שֶׁיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם עַד יוֹם הַחֲמִישִׁים הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא קַבְּלַת הַתּוֹרָה, לְהוֹרֹת גִּדּוֹל תְּשׁוּקָתָנוּ וְרְצוֹנָנוּ הַחֲזָק לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כִּי רְצוֹנָנוּ הֵנָּה לְקַבֵּלָהּ מִקֵּד אֶף אֵי אֶפְשָׁר בְּחִפְזוֹן כִּי אֶסּוּר לְדַחַק אֶת הַשְׁעָה כָּלִיל וְצָרִיכִין לְהִמָּתֵן.

המחדש בשוב

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

כל הוגלה במדורת אש!

רישומי ששה כינוסי החג בכל רחבי הארץ בחוה"מ פסח העעל"ט

מחווה"מ פסח העעל"ט כבר עברו כשבועיים, אך ה'כינוסי חג' המרוממים מסרבים לרדת מסדר היום, לא מיבעיא אצל הציבור הגדול שזכה להשתתף בכינוסי חג כל אחד בעירו שרישומי הכינוסים לא ימחה ממנו ימים רבים וטעמם הטוב לא יפוג זמן רב, אלא בכל הציבור שבהתחלה קיבל את הבשורה המרנינה בתדהמה, אך המציאות החזקה עלתה על כל הדמיונות, כולל את של פעילי ה'איגוד'...

המהפכה שהתרחשה בחוה"מ האחרון חזקה ועולה על כל תיאור גשמי, בכל עיר וריכוז חרדי, בכל מקום בו מתגוררים יראי ה' וחושבי ה' ציבור בני התורה, התאגדו הציבור לכינוסי חג שהיו את יריית הפתיחה להתלכדות ציבור המקורבים בכל מקום ומקום. השלהבות שריצדו התאחדו לשלהבת יוקדת המאירה ומחממת עד למרחוק, האברכים והבחורים בני העליה דורשי ומבקשי ה' המוצאים את שאיוותה נפשם במעיין הנובע מבית ה' ספרי דרכי ועצות רביה"ק זי"ע, שמחממים ומלהיבים את ליבם ונפשם כל אחד באשר הוא שם באורו הבהיר של רביה"ק, התאחדו כל אחד בעירו עם כלל שכניו וידידיו הזוכים גם הם לטעום ולהרוות נפשם במים הזכים המפכים בעוז מרווים את כל צמא למים, מה שהצית את השלהבת לתבערה גדולה של אחים וקרובים בדעה משותפת להתקרב באמת להקב"ה ולהינצל מכל תעתועי הייצר, בדרכי המופלאים של רביה"ק זי"ע. בכל עיר מרכזית בארץ, בירושלים, בני ברק, מודיעין עילית, אלעד, בית שמש, וביתר. בששה! ערים התקיימו כינוסי חג המרשימים במהלך החג, כינוסים אלו יחרטו לדורות

במודיעין עלית התקיים כינוס גדול עם ציבור גדול של משתתפים, נשא דברים הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א, ואח"כ התקיים פאנל מיוחד עם הרה"ח רבי אהרון חשין שליט"א והרה"ח רבי שלמה רובינפלד שליט"א. ובסיום המעמד התקיימו ריקודי קודש על נועם גורלנו עם כלי נגינה לכבוד המועד.

באלעד התקיים כינוס חג יחודי, מה שהיווה את החוליה הראשונה בהתאגדות ציבור בני הישיבות המקורבים לרביה"ק בעיר, נשא דברים הרה"ח רבי נחמן שפירא שליט"א.

בבית שמש התקיים הכינוס ביום רביעי בשכונת רמה ד', נשא דברים הרה"ח נתן אורלנציק שליט"א ולאחר מכן התקיים פאנל מיוחד עם הגאון רבי נועם ברנד שליט"א חתן הגאון

בני ברק

ירושלים

בני ברק

אלעד

בית שמש

מודיעין עילית

הגדול רבי צבי פרידמן שליט"א גאב"ד 'מסורת', ומרבני 'איגוד בני הישיבות-נכספה' והרה"ח רבי בנימין זאב חשין שליט"א

בליל שישי התקיים הכינוס המרכזי בעיר התורה והחסידות בני ברק, בבית מדרשנו שנתחנך ונוסד זה עתה, ביהמ"ד חניכי הישיבות-ברסלב, עם ציבור גדול. נשא דברים הרה"ח רבי מיכאל חשין שליט"א ולאחר מכן זכו המשתתפים לשעה של קורת רוח עם הגאון רבי שמעון טייכנר שליט"א, בשו"ת פתוח על כל עניני עבודת ה', כשהגאון שליט"א עונה על הכול בבהירות כדרכו.

(חלק מדבריו הובאו במאמר בפתח העלון)

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ה ויבדלחט"א

הגאון הצדיק רבי שמשון פינקוס משיג'ת 'נפר חסידים'

ידועה הערצתו של המשגיח רבי שמשון פינקוס זצ"ל לספרי רביה"ק ולעצותיו המאירות המתגלות בספריו הקדושים, ועל זאת יכול להעיד כל אחד העוסק בספריו על כך שמובאים שם לשונות רבים הנראים מועתקים בשלמותן מ'ליקוטי הלכות' אך בלי המקור... כך גם ביטוייו וסגנונו דיבורי בשיחות שמסר בחייו ובספריו הלוקחים ממרביה"ק ותלמידיו מוהרנ"ת.

עובדא אחת התפרסמה ביותר על אברך (ר' שלמה זלמן פרוש שליט"א) שחיכה הרבה שנים לזש"ק בצר לו פנה אל המשגיח רבי שמשון פינקוס לקחון המשגיח לרכבו ויצא לדרך, הם יצאו והרחיקו מהעיר ולתמהון האברך נכנס רבי שמשון ליער, אחרי כברת דרך עצר רבי שמשון ואמר לו תשאר כאן תדבר ותשיח את ליבך לפני הקב"ה בשפתך האישית כמו לפני חבר טוב, ותוך כדי דיבור נעלם לו, האברך מצא את עצמו לבדו ביער, ולחזור לא יכל לבד. וכך השיח וצעק את כל הקשיים והמועקות שרבעו על ליבו, אחרי שעה חזר רבי שמשון ולקחו חזרה ואמר לו שהוא פעל, ואכן אחרי תקופה זכה לחבוק זש"ק, ואמר לו רבי שמשון 'את זה לקחת מברסלב'...

מקרב לב נשנר ברכותינו לבחורים החשובים ר' מנחם גרינברג הי"ו

ישיבת דעת אהרן

ר' יהודה מייזן הי"ו

ישיבת באר התורה

לחנל אירוסיהם בשט"מ

יהא רשוא שהיוונו יעלה יפה בברם בית ישראל וירא דורות ישרים מבורכים הצועדים ההולכים בדרכי התורה והיראה בדרכי המלולה של

רביה"ק זי"ע

איגוד בני הישיבות נכספה

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס' ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה, או לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

☎ יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע ☎ להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com